

Eva Andreas

Tunadalskyrkan 180923

Fil 1:1-26 "Att tänka Kristuslikt"

Brev kan vara väldigt formella och skrivna på sådant sätt att man knappt kan förstå innehållet, men de kan också vara personliga och ge glimtar av situationen både hos avsändare och mottagare. Vilken förmån för oss att vi får en inblick i relationen mellan Paulus, den andlige fadern och församlingen i Filippi, hans andliga barn. Filippi var en romersk koloni belägen i Sydöstra Makedonien. Församlingen i Filippi hade funnits i ungefär 10 år och bestod främst av romare och greker.

Paulus som var ute på en av sina missionsresor hade blivit hindrad att åka dit han ville, och istället hade han i en syn om natten sett en man som vinkade från Makedonien: Kom hit och hjälp oss, vilket upplevdes som en andens uppmaning och på den resan fick han kontakter i Filippi och det bildades en församling.

Denna församling verkar på ett speciellt sätt ha stöttat Paulus, och när han sattes i fängelse i Rom samlade de in understöd till honom, vilket han var mycket tacksam för, men än viktigare; de förde vittnesbördet om Jesus vidare, och de blev medhjälpare.

När man läser brevet är det lite grann som att Paulus tänker högt och sedan skriver ner det. Vi möter människan Paulus mycket mer i Filippibrevet än i andra brev, och han skriver från hjärtat och ber för dem och beskriver sin situation. Och det finns ett rikt innehåll i det avsnitt vi läst. Vi kan nog urskilja åtminstone ett 25-tal ord och begrepp som man skulle kunna predika över, men det ska jag inte göra, men jag vill sammanfatta det i några punkter utifrån ett tema jag hittade i en mening i en bibelkommentar : Att tänka Kristuslikt. Vad kan det innebära? Ordet tänka står då som ett uttryck för en livsstil, en attityd, inte bara de tankar vi tänker, utan för hur vi lever som människor, som kristna, som församling.

Grunden är att känna honom, att ha fått del av hans rättfärdighet, att bejaka att han dog för oss och att vi får del av syndernas förlåtelse genom det. Paulus beskriver i ett annat sammanhang vad det innebär

(Rom 10:10) *om du med din mun bekänner att Jesus är Herre, och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli räddad* (eller frälst som det står i gamla översättningen). *Hjärtats tro leder till rättfärdighet och munnens bekännelse till räddning.* Eller med orden i Joh 1:12 *Åt alla dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla dem som tror på hans namn.* Och det är bara Guds nåd som gör det möjligt, nåden som ges oss fritt och för intet, och som vi inte förtjänar, men som visar på Guds trofasthet och närhet till människan. Och när vi tar emot det får vi del av hans frid – som inte beror av det yttre, utan finns djupt inom oss och som leder till tacksamhet och glädje.

Att tänka Kristuslikt handlar också om att mogna i honom och bära frukt. Min bön är, skriver Paulus, att er kärlek ständigt skall växa och bli rik på insikt och urskillning, så att ni kan avgöra vad som är väsentligt och stå rena och skuldfria på Kristi dag. Det här är ett tema han tar upp i många av sina brev. Det är så viktigt att gå vidare, att liksom vara hungrig efter att lära sig mer, att förstå mer, att mer och mer omsätta i praktiken det närheten till Jesus leder till så att man som han skriver i Efesierbrevet förmår fatta bredden och längden och höjden och djupet.

Församlingsgemenskapen är en viktig del i det, därför att det är där man kan berätta för varandra om upplevelser av Guds nåd, det är där man får kraft och mod att orka, också i tider som inte är så enkla. Det är där man får be för varandra och stötta varandra i glädje och sorg. Det är där man får höra förkunnelsen om Jesus. Och det fascinerande är att det alltid finns mer att upptäcka, mer att få del av. Men det förutsätter "tänket" att gudsrelationen är viktig, att närheten till Jesus får ta tid, att det inte bara blir ett fritidsintresse bland andra, utan att det tvärtom blir det som bär allt det andra.

Och tänk att vi har fått förmåga att avgöra, att kunna urskilja vad som är av Kristus och inte. I profangrekiskan innebär det här uttrycket att pröva tex ett mynts innehåll av ädel metall för att avgöra dess äkthet. Vi kan få avgöra vad som är av Gud och äkta. I Rom 12:2 skriver Paulus: Anpassa er inte efter denna världen, utan låt er förvandlas genom förnyelsen av era tankar, så att ni kan avgöra vad som är Guds vilja: det som är gott, behagar honom och är fullkomligt.

Vilka möjligheter vi har fått i vår Jesusrelation. Han gör det som behövs, men det är vi som behöver öppna upp för att låta honom göra det, för att andens frukter ska växa fram: Kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning.

Ett annat viktigt begrepp är det som heter "Koinonia" på grekiska, gemenskap med varandra, men också arbetsmässigt. "Ni har varit med mig i arbetet, Koinonia, redan från början, d v s en gemenskapens tjänst, en andens tjänst, men också en lidandets tjänst. Men det handlar också om att fler ska få uppleva denna gemenskap, genom vittnesbördet om Jesus, med ord, men också genom att vara föredöme. I inledningen av brevet presenteras Paulus och Timotheos som Jesus Kristus tjänare – d v s slavar (enligt grundtexten), som gör det deras Herre befäller. Och att vara tjänare talar också Jesus om många gånger. Det handlar om ett sätt att tänka om varandra, att vi är till för varandra, att gemenskapen är viktig, att det ska finnas plats för varandra och att var och en ska göra det man kan, för då fungerar gemenskapen. Man kan jämföra med undervisningen om andens gåvor, men istället tala om vars och ens möjligheter till alla bästa: Hos var och en framträder Anden så att den blir till nytta, Gud vill använda var och en så att gemenskapen både praktiskt och andligt blir till nytta. "Jag kan inte vad du kan, Du kan inte vad jag kan. Men Gud har en uppgift som passar för mig, och en annan som passar för dig"

Att tänka Kristuslikt har också en dimension som vi kanske inte talar så mycket om: att ha tålmod i lidandet för Kristus. Filippi var en romersk koloni, och det var inte så många kristna, och de kristnas tro och sätt att utöva sin tro var helt annorlunda än romarnas och grekernas. De andra hade många gudar, kristen tro bara en för att nämna ett exempel, och det var säkert mer än en gång de blev ifrågasatta och utsatta för hån av olika slag. Men genom att grunden, tron på Jesus är stabil, kan man också ha tålmod, kan man förstå vad som händer, och ändå stå stark och orka vidare. Profeten Jeremia uttrycker det (Jer 17:7,8): "Välsignad är den som sätter sin lit till Herren, som litar helt till Herren. Han/hon blir som ett träd planterat nära vatten. Det sträcker sina rötter mot bäcken. Det har inget att frukta av hettan, bladen är alltid gröna. Det ängslas inte under torra år, det upphör inte att bära frukt."

Paulus var ju själv ett exempel på vad det kunde innebära. Han var fängslad, enligt en notis i Apostlagärningarna i ett eget boende, men ständigt med en vakt sammankopplad med honom, och med starkt beskuren frihet. Han var en fånge bland andra, men med en helt annan utgångspunkt. Och i brevet beskriver han sin situation: Ni ska veta att alla har nu förstått att det är för Kristi skull jag sitter fången, inte för mord, eller stöld eller annat utan för Kristi skull. Och det i sin tur leder till att evangeliet förs framåt. Men av brevet kan vi också ana att han i sin närhet hade dem som försökte förlöjliga honom och budskapet "Det finns en del som förkunnar Kristus för att de är avundsjuka och vill ställa till bråk. De är bråkmakare och talar om Kristus inte av rena motiv utan för att göra det svårare för mig i min fångenskap. Men det fanns också de som gjorde det av kärlek och goda avsikter: de vet ju att jag är satt att försvara evangeliet.

När man läser mellan raderna, var det nog inte alltid så lätt att vara Paulus i den här situationen, och därför var det så viktigt för honom att få det stöd och den hjälp han fick ifrån Filippiförsamlingen för att orka. Han är tacksam för deras förböner, och deras understöd. Men mitt i allt är han också tacksam för att Kristus blir förkunnad, oavsett vilket syftet är – om det är för att sätta dit honom, eller om det är för att hjälpa honom. Evangeliet går ändå ut. Vilken insikt han ändå hade. Hela tiden fokuserade han på att evangeliet skulle förkunnas på ena eller andra sättet. Om det ledde till lidande för honom var av underordnad betydelse, Jesus var viktigare. Viktiga lärdomar för oss, som kan slås ner för mindre.

När Paulus såg framåt fanns det två möjligheter: han skulle kunna bli frisläppt, eller han skulle kunna bli dödad. Och vi som har facit i hand vet att det blev det senare som skedde. Men när han skriver till Filippiförsamlingen har han ett framtidsperspektiv som är viktigt också för oss utifrån "att tänka Kristuslikt". Han talar mycket om Kristi dag, alltså den dag då Jesus kommer tillbaka och allt kommer att bli nytt. Och därför kan han också skriva de ord vi ibland citerar: "För mig är livet Kristus och döden en vinning". Han är inte rädd för döden för då kommer han att få leva i full gemenskap med sin frälsare och Herre, Jesus, men för sina andliga barns skull behöver han få leva kvar, för att stötta och hjälpa och ge mer glädje.

Det finns något att se fram emot, att Kristus en dag skall komma tillbaka och skapa något helt nytt. Och det hoppet bär också under lidandet, och kanske inte minst under lidandet. Och Paulus bön är att han alltid skall våga lovprisa Kristus med sin kropp, vare sig den skall leva eller dö.

Hans perspektiv är hela tiden Jesus och att han ska bli känd och trodd. Ibland kanske vi skulle kalla det överspönt, men för honom var det en stor verklighet, han visste vad han pratade om, han visste vad hans kall var. Och därför är det också så viktigt för oss att tänka till om de här frågorna: Var finns Jesus i vårt liv, hur viktig är han för oss, vilka konsekvenser får tron på honom för oss? I vår gemenskap, i omsorg om andra, i vittnesbördet om honom.

”Jag tackar min Gud var gång jag tänker på er, alltid i alla mina böner för er alla”

Och jag är övertygad om att han som har börjat ett gott verk också skall fullborda det till Jesus Kristi dag”

AMEN